

Beyâtî-Arabân Şarkı

Lütfunu kestir a zâlim âşık-ı bî-çâreden

Beste: Ârif Bey (Hacı, Mehmed)
(1831 - 28.06.1885)
Güfte: Süreyyâ Efendi

Aksak ♩ = 126

Lüt fu nu kes_____ din a zâ_____ lim

a_____ şı kı_____ bî_____ ça_____ re_____ den_____

Sen bi lir_____ sin_____ ben ne ler_____ çek_____ dim di li_____ â_____

İş te gön_____ lüm_____ iş te sen_____ ben_____ çık dım ar_____ tık_____

vâ_____ re_____ den_____ Sen bi lir_____ sin_____ ben ne ler_____ çek

a_____ ra_____ dan_____ İş te gön_____ lüm_____ iş te_____ sen_____ ben

_____ dim_____ di li_____ â_____ vâ_____ re_____ den_____ - Son -

_____ çık_____ dım ar_____ tık_____ a_____ ra_____ dan_____

İs ter öl_____ dür_____ is_____ ter_____ al_____ say_____

_____ dı_____ di li_____ sad_____ pâ_____ re_____ den_____

Âşık-ı bî-çâre: Zavallı âşık
Dil-i âvâre: Şaşkın, âvâre gönül
Sayd-ı dil-i sad-pâre: Parça parça olmuş,
ava benzeyen gönül

Lütfunu kesdin a zâlim âşık-ı bî-çâreden
Sen bilirsin ben neler çekdim dil-i âvâreden
İster öldür, ister al sayd-ı dil-i sad-pâreden
İşte gönlüm, işte sen, ben çıkdım artık aradan.

Günümüz Türkçesine çeviren: Murat Ali Karakuş (Neyzen)

Ey işi zulmetmek olan sevgili, bu çâresiz âşığına artık lütfetmiyorsun!

Bu serseri gönlümden neler çektiğimi bir tek sen bilirsin.

İster öldür beni, ister tuzacağına düşmüş gönlümü paramparça olmaktan kurtar.

Hüküm senin, işte gönlüm işte sen ben artık aradan çıktım.